744/06

Den 27. marts 2006 blev i sag nr. 66.415:

xxx xxxxxxxxx
xxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxx xx

mod

Købstædernes Forsikring
Grønningen 1
1270 København K

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har haft motorkøretøjsforsikring i Købstædernes Forsikring, klager over størrelsen af den af selskabet fastsatte erstatning for en tyveri- og hærværksskade på den forsikrede bil.

Selskabet har udbetalt pro rata erstatning, jf. Forsikringsaftalelovens § 6, stk. 2 under henvisning til, at klageren har afgivet urigtige oplysninger omkring ejerforholdet af bilen ved forsikringens tegning. Det er således selskabets opfattelse, at klagerens søn er fast bruger af bilen.

Den beskadigede bil er en Toyota Corolla 1,3 I, årg. 1993.

Det fremgår af sagen, at klageren den 17/1 2005 anmeldte, at der natten til den 14/1 2005 var sket tyveri fra bilen, som i den forbindelse bl.a. havde fået ødelagt højre forreste siderude samt låsene i begge sider. Der var bl.a. stjålet cd-afspiller, forstærker, to højttalere samt diverse kabler. Af anmeldelsen fremgår det, at bilen blev beskadiget, da den holdt parkeret i carporten på adressen E…vej, som ejedes af klageren og hendes søn i fællesskab.

Den samlede værdi af det stjålne udstyr var på anmeldelsen opgjort til 16.151 kr. Skaden blev takseret af selskabets taksator som opgjorde erstatningen for skaderne på bilen til 20.141,74 kr. inkl. moms. Sagen blev herefter overdraget til en undersøgelseskonsulent, ifølge selskabet fordi det havde fået mistanke om, at klagerens søn var fast bruger af bilen.Selskabet byggede bl.a. mistanken på, at fakturaer for bilens udstyr var udstedt i sønnens navn.

Efter modtagelse af undersøgelsesrapporten meddelte selskabet i skrivelse af 23/2 2005, at det havde fundet det godtgjort, at klagerens søn reelt var fast bruger af bilen, hvorfor der kun kunne ydes pro rata erstatning for udstyret og reparation af bilen.

Klageren har over for nævnet påstået selskabet tilpligtet at anerkende, at hun er den rette ejer af bilen, hvorfor selskabet skal yde fuld erstatning. Til støtte herfor anfører klageren bl.a.:

> "Jeg ejer to biler, som min søn låner indimellem. Han har været arbejdsløs siden 2002 og ikke lånt bilerne gratis, hvilket har gjort hans brug begrænset, især nu hvor han er husejer. Toyotaen var nedslidt, havde slidte lejer og tiltagende startbesvær, hvorfor jeg besluttede, at den skulle sættes i carport for vinteren på E…vej i stedet for at være til gene i vænget på M…vej, hvor der er rigeligt med biler i forvejen.

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Til støtte herfor anfører selskabet i skrivelse af 3/5 2005 bl.a.:

> "Af rapporten fra vor konsulent fremgår det, at forsikringstager har erkendt, at sønnen er fast bruger af bilen. Der er endvidere sammenfald mellem det, at sønnen tidligere har haft egen bil forsikret i andet selskab indtil den 22. juni 2001 hvor den afmeldes, hvilket er samme dag, som forsikringstager erhverver køretøj nr. 2.
>
> Bilen var på skadetidspunktet parkeret på sønnens bopæl og selv samme bil, som nu er afmeldt hos Købstædernes Forsikring og er forsikret i andet selskab i sønnens navn."

Klageren har i gentagne skrivelser over for nævnet anfægtet indholdet i undersøgelseskonsulentens rapport, herunder at hun over for konsulenten skulle have erkendt, at sønnen var fast bruger af bilen. Således anfører klageren bl.a. i skrivelse af 5/6 2005:

"Det er mig ubegribeligt, hvorfor forsikringen bliver ved med at hævde, at jeg har erkendt, at D. [søn] skulle have været fast bruger. De sender en konsulent, som overfuser mig, skælder mig ud for at lyve, når jeg kommer med modargumenter, og truer med udspørgen af naboer. I bedste fald bliver argumenterne betegnes som uvæsentlige. Det foregår i en atmosfære, hvor jeg på forhånd er 'kendt skyldig'. Måske har konsulenten virkelig misforstået min væremåde, og derfor rapporteret forkert til forsikringen, men efterfølgende telefonsamtaler og brev burde da have overbevist dem om, at jeg langt fra var enig i beskyldningerne.

…

I følge konsulenten var det nok, at D. lånte bilen, at den stod parkeret på E…vej, og at nogle ting tilhørte D. Mine modargumenter er som hidtil:

1. D. har lånt alle mine biler indimellem mod betaling af benzin.
2. Jeg har selv benyttet mine biler regelmæssigt.
3. Toyotaen holdt parkeret for vinteren på E…vej, fordi den efterhånden havde så mange fejl og mangler, at den skulle repareres for et større beløb. Da skaden skete, kunne den slet ikke startes mere og måtte på lad, da den skulle bringes op til M.F. efter skaden.
4. Jeg har ud fra policens beskrivelse om udlån af bil, ikke gjort noget forkert, men handlet i god tro.
5. Konsulenten har handlet ukorrekt, da han ikke ville høre på mig. Det er ikke rimeligt at blive kaldt en løgner, og han har bidraget til min forvirring om, hvad det vil sige at være fast bruger ved at afvise mine argumenter. På grund af tidnød havde jeg ikke lejlighed til at orientere mig om, hvad der egentlig stod i policen om lån af bil eller indlede en større diskussion. Min tavshed er så åbenbart blevet mistolket.
6. Det sidste, konsulenten sagde, var at forsikringen ville tage stilling til, om D. var fast bruger og i så fald over hvor lang tid. Havde jeg vidst noget om, at han mente, at det havde jeg selv erkendt, ville jeg med det samme have protesteret."

Klageren afviser også, at der er sammenfald mellem datoerne, hvor sønnen mistede sin bil, og hvor hun købte en ny bil. Således anfører klageren i skrivelse af 16/5 2005 bl.a.:

> "Min søns bil blev den 20. april 2001 stjålet om natten, da den holdt parkeret inde i byen. Tyveriet blev straks anmeldt, og politiet fandt efterfølgende bilen totalskadet samme nat, og Dansk Autohjælp bragte den hjem til vænget på M…vej. Her stod bilen parkeret, til min søn fik taget sig sammen til at afmelde den, den 18. juni. Jeg købte ny bil den 11. juni, og skulle hente den hos CAL den 22. juni. Jeg forlangte, at D. endelig fik fjernet 'vraget', så der blev plads til begge mine biler i vænget. Ud fra mine dagbogsoptegnelser, som jeg vedlægger kopier af, kan jeg verificere mine datoer, som ikke passer med de oplysninger forsikringsselskabet fremkommer med."

Klageren har desuden fremlagt flere forskellige dagbogsnotater bl.a. som dokumentation på, at hun ejede begge biler, og at sønnen kun lånte dem af og til.

Nævnet udtaler:
Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet, at spørgsmålet om, hvorvidt klagerens søn er fast bruger/medejer af bilen, ikke kan afgøres uden nærmere bevisførelse. En sådan bevisførelse kan ikke ske for nævnet, men må foregå ved domstolene.

I medfør af § 4, stk. 1, i nævnets vedtægter må nævnet derfor afstå fra at viderebehandle sagen.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Nævnet kan ikke afgøre sagen.

Marianne Højgaard Pedersen